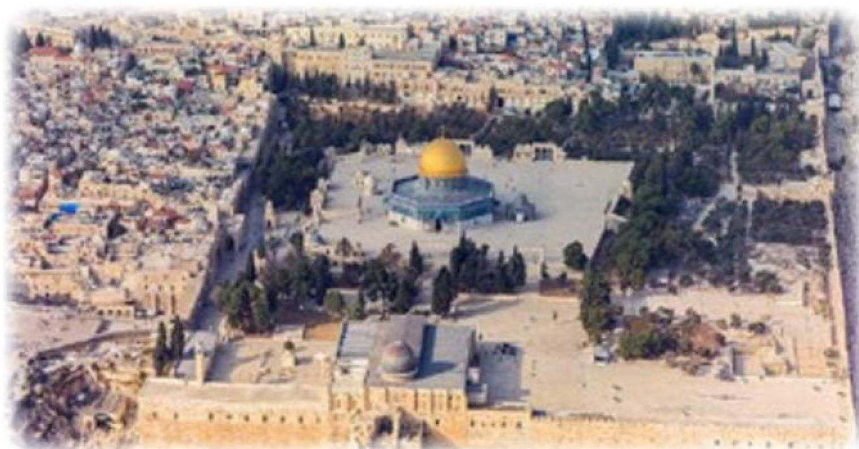

פרשת השבוע עם שי אלבוגן

קריאת כיוון

ההר, הבית (הלאומי) ומה שביניהם

ט' באב

1 זוכרים את המילה פייזר? וואו, זה פתאום היסטוריה רחוקה. אנחנו הרי אחרי עוד כמה גלים (קורונה) וסבבים (בחירות), ואת הכותרות כבר העמיסו לנו במילים אחרות (כבר לא בידוד, קפסולות, מקדם הדבקה). ואם שכחנו אז הנה תזכורת קטנה לעוד מילה שמתחברת לפייזר - ניסוי. מתנגדי החיסון הפיצו בחרדתיות: "עושים כאן ניסוי בבני אדם". בסופו של דבר הובהר, שחברת פייזר עורכת מחקר בארץ. חברת פייזר ראתה בישראל מקום מתאים לעריכת מחקר, היות וזוהי מדינת מהגרים. ומדוע נזכרתי בזה דווקא עכשיו? בגלל תשעה באב.

2 המהגרים האלה, הם בעצם לא מהגרי כל העולם. אלה העולים, שמלווים את מדינת ישראל מתחילתה ועד היום. זה בעצם מובנה בתוכה ומעוגן בחוק השבות. ואיך הגענו למצב הגירה שכזה? תשעה באב, כאמור. יום האבל הלאומי הזה (ביום ראשון) הביא עלינו את הגלות הארוכה. היטיב לבטא את זה הסופר ש"י עגנון, בנאום שהשמיע כשקיבל את פרס נובל: "מתוך קטסטרופה היסטורית שהחריב טיטוס מלך רומי את ירושלים וגלה ישראל מארצו - נולדתי אני באחת מערי הגולה. אבל, בכל עת, תמיד דומה הייתי עלי כמי שנולד בירושלים". אז כל הגלויות, וכל העדתיות שצמחה מהן (על כל ההשלכות) - הכל התחיל מאותו יום קשה. תשעה באב. זו לא רק היסטוריה רחוקה.

3 זיכרון המקדש הוא גם בעל השפעה אחרת על חיינו אנו בדור הזה, מה שהתחיל בעצם בדור הקודם. הנוכחות

הוא נבנה כבימים עברו, מאבני גזית שנחצבו במחצבות המקומיות והתקשו באוויר הצח. שוב עמדו העמודים, היצוקים נחושת, לפני קודש הקודשים של ישראל. העמוד השמאלי נקרא בועז, והימני - יכין. בחצר הקדמית עמדו מזבחה אדיר עשוי נחושת וכיור המים הרחב המכונה 'ים הנחושת', כמו בימים הרחוקים ההם, כששלמה המלך משל בארץ. גם הרצל שתכנן מדינה, ידע את מקומו של המקדש בכל החלום הזה.

5 מבחינה רעיונית עמוקה, כל הנוכחות שלנו כאן נובעת מהמקדש. אבל במקביל כדי להגיע לשלב הביצוע המעשי שלו אנחנו חייבים למצות ולהשלים את השלב הנוכחי, כלומר: ביסוס מדינת ישראל, כולל חיזוק הצד הרוחני שלה. רק אחרי שנסיים את הפרק הזה נוכל לעלות לשלב הבא: עליה להר הבית. עד אז נעמיק במשמעותו של המקדש. כניסת יהודים לשם בשלב הזה היא לא במקום (ובהחלט תמוהים כל צילומי הסלפי שם, כאילו היה זה טיול בחו"ל. חז"ל הזהירו: "לא יכנס אדם להר הבית לא במקלו שבידו ולא במנעלו שברגלו". קל וחומר שלא כשסמארטפון בידו!).

הישראלית שלנו דווקא כאן, התחילה בבית המקדש. הרב צבי קלישר, שמוגדר בהיסטוריה הציונית כאחד ממבשרי הציונות, עסק הרבה ברעיונות של הקמת בית לאומי בארץ ישראל. כל העיסוק הזה, נבע מתוך העיסוק שלו בבית המקדש ובקורבנות. וזה מלמד אותנו, שכל ההגעה שלנו אל הארץ הזאת מקושרת, או ליתר דיוק, מתחילה מבחינה שורשית באותו בית מקדש עליון ונשגב. אותו מקום קדוש שמהווה את לב החיים של עם ישראל - ממנו נובע כל החיבור והקשר שלנו אל שטח האדמה הזה. זה מסביר את ההתעקשות דווקא על המקום הזה, למרות כל מיני הצעות אחרות שהועלו במהלך הדרך, כגון אוגנדה.

4 וממבשר ציונות למקים התנועה הציונית. "אלטנוילנד" הוא הרומן שכתב הרצל. את הספר הוא מסיים בהגעת המבקרים (שסביבם סובב כל הספר) לעיר ירושלים, בערב שבת בין השמשות. החבורה שהגיעה ממזרח ניצבת על הר הזיתים ורואה מולה את בית המקדש המתנוסס על מכוננו: "בית המקדש הוקם מחדש כי הגיע הזמן לכך."